

Publicerad 2020-12-08 21:48 av Catherine Brandt

Så fortsätter filmen och barnen är nyfiket på väg upp för berget för att spana på Aliens observatoriet.

Är det verkligen Aliens som kommer där?

Vilka är ni?

Vi är från samhället där nedanför.

Vi skolkar från mattelektionen, vet du.

Vet jag?

Äsch, du är så gammal, vi vill inte bli ingenjörer.

Ingenjörer?

Ja, du vet mattesnillen.

Hm, förstår.

Vad gör ni här?

Leker ni Aliens?

Ja, du lilla vännen,
tänk om jag kunde berätta sanningen för Er
då skulle ni nog säkert förstå ekvationen sen.

Du menar att vi får ihop det.

Ja, exakt se det så matematiken är det här glänsande
som står uppe på berget, det är en del av maskineriet.

Äh, språket?

Ja, vi räknar ut allt innan vi handlar, det fungerar..

Så matte är ett språk?

Ja, se Er omkring, allt är matematik, träd, himmel, sol..

Alla saker är ju uträknade!

Precis och sen
tillverkas de av maskiner som är uträknade.

Gud vad löjligt, jag vill inte kunna matematik, så jobbigt.

Ni kan få följa med mig in i observatoriet om ni vågar.

Vi är modiga, det kan du räkna på dina fingrar att vi är.

Du ser så bra att vi har grunden till allt på våran hand.

Fingrarna?

Ja, var rädda om dem, det bästa räkneverk som finns.

Jag har tagit med mig en bit krita från skolan.

Hur många bitar går det på en krita?

Det beror väl på hur den blev delad..

Fattar du..

Jag går hem det här Är för stort.

Ska vi rita hage sen?

Matte så det slår härliga till, har du fattat grejen..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Catherine Brandt med Poeter.se id #56231 innehar upphovsrätten